

Grunder och huvudargument

Förevarande överklagande riktar sig mot den dom genom vilken tribunalen ogillade klagandens talan om ogiltigförklaring av det beslut som fattats av första överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden den 23 juli 2009, om avslag på klagandes ansökan om registrering av ett figurmärke som består av en vågrät kombination av färgerna grått och rött.

Klaganden har till stöd för sitt överklagande anfört fyra grunder avseende åsidosättande av artikel 7.1 b i förordning (EG) nr 207/2009.

För det första har tribunalen i samband med bedömningen av särskiljningsförmågan utgått från ett annat tecken än det sökta varumärket. Tribunalen har inte bedömt tecknet i dess helhet utan endast utgått från en obestämd färgkombination ljusgrått/signalrött. De särskilda egenskaperna hos färgsystematiken har inte beaktats i förevarande fall, trots att det konkreta arrangementet av dessa färger i det aktuella varumärket utgör en del av registreringsansökan och preciserar varumärket.

För det andra har tribunalen i samband med bedömningen av särskiljningsförmågan underlåtit att beakta de tjänster för vilka varumärket registrerats, och undersökt frågan om huruvida ansökan kan godkännas i förhållande till helt andra varor. Den påstådda bristen på särskiljningsförmåga motiveras i domen med att vissa föremål eller varor vanligtvis har dessa färger (lokdelar och elcentraler vid järnvägsspår, trafikskyltar, järnvägsbommar och -skyltar liksom tåg och perrongkanter). Det sökta varumärket avser emellertid inte sådana varor. Tribunalen har inte motiverat varför den omständigheten, att det aktuella varumärket inte kan skyddas för vissa varor inom området för trafik och järnvägstrafik, medför att varumärket inte heller kan skyddas för de tjänster som avses i registreringsansökan.

För det tredje har tribunalen vid bedömningen av varumärkets särskiljningsförmåga utgått från felaktiga rättsliga grunder genom att bedöma särskiljningsförmågan hos varumärken för tjänster och varumärken för varor på samma sätt. Tribunalen har inte tagit hänsyn till att allmänheten inte nödvändigtvis uppfattar olika kategorier av tecken på samma sätt. Medan konsumenten kanske inte är van vid att dra slutsatser om en varus ursprung på grundval av färgen på varan eller dess förpackning, utan grafiska delar eller orddelar, eftersom varor normalt sett är färgade, är detta inte alls fallet vad gäller tjänster. Eftersom tjänster till sin natur är färglösa, är konsumentens uppfattning av färger i samband med tjänster helt annorlunda än vad som gäller för varor. Följaktligen ska man vid bedömningen av särskiljningsförmågan hos färger skilja mellan varor och tjänster.

För det fjärde har tribunalen i samband med bedömningen av särskiljningsförmågan hos det konkreta varumärket förvidrat de relevanta omständigheterna och inte motiverat sin dom på ett

tillräckligt sätt. Tribunalen har utan motivering antagit att vågräta färgränder är vanliga beståndsdelar i dekorationen av tåg. Därvid har tribunalen underlåtit att beakta att det i förevarande fall är fråga om bedömningen av särskiljningsförmågan hos ett konkret färgmärke och inte om ränderna på tågvagnar i allmänhet. Tribunalen har inte heller beaktat att registreringsansökan för det aktuella varumärket inte gäller tågvaror utan tjänster i klass 39. Slutligen har Deutsche Bahn AG utförligt redogjort för varför färgelement inom järnvägstrafiken inte förstås som beståndsdelar av dekoration utan som ursprungshänvisningar. Tribunalen har inte behandlat dessa argument.

Talan väckt den 15 februari 2011 — Europeiska kommissionen mot Konungariket Nederländerna

(Mål C-65/11)

(2011/C 130/19)

Rättegångsspråk: nederländska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: A. Nijenhuis och D. Triantafyllou)

Svarande: Konungariket Nederländerna

Sökandens yrkanden

Kommissionen yrkar att domstolen ska

— fastställa att Konungariket Nederländerna har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 9 och 11 i rådets direktiv 2006/112/EG ⁽¹⁾ av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt genom att inte samråda med mervärdesskattekommittén och genom att låta icke-skattskyldiga ingå i en mervärdesskattegrupp, såsom framgår av resolution nr VB91/347 av den 18 februari 1991, och

— förplikta Nederländerna att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

I artikel 9.1 i direktiv 2006/112/EG föreskrivs att med beskattningsbar person avses den som, oavsett på vilken plats, självständigt bedriver en ekonomisk verksamhet, oberoende av dess syfte eller resultat. I artikel 11 i direktiv 2006/112/EG föreskrivs att varje medlemsstat efter samråd med den rådgivande kommittén för mervärdesskatt (mervärdesskattekommittén) får anse som en enda beskattningsbar person sådana personer som är etablerade i medlemsstaten och som, trots att de är rättsligt oberoende, är nära förbundna med varandra genom finansiella, ekonomiska och organisatoriska band.

Enligt kommissionen har Nederländerna inte uppfyllt sina skyldigheter enligt artiklarna 9 och 11 i direktiv 2006/112/EG genom att låta icke-skattskyldiga ingå i en mervärdesskattegrupp. Dessutom har Nederländerna genom att inte samråda med mervärdesskattekommittén inte följt artikel 11 i direktiv 2006/112/EG.

(¹) EUT L 347, s. 1.

Överklagande ingett den 16 februari 2011 av DTL Corporación, S.L. av den dom som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 15 december 2010 i mål T-188/10, DTL Corporación S.L. mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

(Mål C-67/11 P)

(2011/C 130/20)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Klagande: DTL Corporación, SL (ombud: A. Zuazo Araluze, abogado)

Övrig part i målet: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den dom som meddelats av tribunalen (fjärde avdelningen) den 15 december 2010 i mål T-188/10 i sin helhet, och
- bifalla följande yrkanden, som framställts i första instans:
 1. ogiltigförklara det beslut som fattats av harmoniseringsbyråns andra överklagandenämnd den 17 februari 2010 i ärende R 767/2009-2,
 2. i stället avslå den invändning som Gestión de Recursos y Soluciones Empresariales, S.L. framställt mot gemenskapsvarumärke nr 5153325 avseende gemenskapsfigurmärket SOLARIA, så att nämnda gemenskapsvarumärke kan registreras för alla de tjänster i klasserna 37 och 42 som omfattas av ansökan, och
 3. förplikta harmoniseringsbyrån och de som bestrider förevarande talan att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

1. Det har förekommit rättegångsfel vid tribunalen som kränker klagandens intressen: Det har helt bortsetts från begäran om att förfarandet ska förklaras vilande, enligt artikel 77 c och d i tribunalens rättegångsregler (artikel 58 i stadgan för Europeiska unionens domstol).
2. Tribunalen har åsidosatt unionsrätten: Domen har tillkommit genom åsidosättande av artikel 8.1 b i rådets förordning (EG)

nr 40/94 (¹) — nu rådets förordning (EG) nr 207/2009 om gemenskapsvarumärken (²), i den del det uttryckligen slås fast att

- a) den beståndsdel i gemenskapsvarumärket som är föremål för tvisten är dominerande i det helhetsintryck som varumärket åstadkommer,
- b) nämnda beståndsdel inte är dominerande i det helhetsintryck som varumärket åstadkommer. Det rör sig om en motsättning som har en avgörande inverkan på bedömningen av risken för förväxling (artikel 58 i stadgan för Europeiska unionens domstol).

(¹) av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken (EGT L 11, 1994, s. 1; svensk specialutgåva, område 17, volym 2, s. 3).

(²) av den 24 mars 2009 (EUT L 78, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesverwaltungsgericht (Tyskland) den 18 februari 2011 — Förbundsrepubliken Tyskland mot Y

(Mål C-71/11)

(2011/C 130/21)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesverwaltungsgericht

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Förbundsrepubliken Tyskland

Motpart: Y

Ytterligare deltagare i rättegången: Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht, Bundesbeauftragte für Asylangelegenheiten beim Bundesamt für Migration und Flüchtlinge

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 9.1 a i direktiv 2004/83/EG tolkas så, att inte varje intrång i religionsfriheten som strider mot artikel 9 i den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna utgör förföljelse i den mening som avses i den förstnämnda bestämmelsen, och har en allvarlig överträdelse av religionsfriheten som en grundläggande mänsklig rättighet bara ägt rum om dess centrala del berörs?
2. Om fråga 1 besvaras jakande,
 - a) begränsas då religionsfrihetens centrala del till trosbekännelsen och till religiös aktivitet i hemmet och i grannskapet, eller kan förföljelse i den mening som avses i artikel 9.1 a i direktiv 2004/83/EG också föreligga när trosutövningen, om den sker offentligt, leder till fara för liv, lem eller den fysiska friheten i ursprungsstaten och sökanden därför avstår från sådan trosutövning?